

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/583/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212214631
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4212214631.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 8321 154, v konaní zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanej: K. H., rod. E., nar. XX.X.XXXX, bytom L., Ul. E. XXXX/X, o zaplatenie 1 913,39 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 804,60 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 804,60 eur od 21.10.2010 až do zaplatenia, to všetko v pravidelných splátkach po 53,64 eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 804,60 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania z a m i e t a .

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 12.2 Zmluvy o pôžičke z 27.10.2006, v znení: "Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatná." je n e p r i j a t e ľ n á.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 26.7.2012 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie sumy 1 739,45 eur s príslušenstvom pozostávajúcím z úroku z omeškania vo výške 9% ročne od 21.10.2010 do zaplatenia ako aj zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 173,94 eur a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovanej na základe Zmluvy o pôžičke č. 6015832 z 27.10.2006 poskytla spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. úver vo výške 2 467,47 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 48 pravidelných mesačných splátkach, pričom ostatná splátka bola splatná 20.10.2010. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnila v určenom čase, a tak žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie zostatku dlžnej istiny vo výške 1 739,45 eur s príslušenstvom a na zmluvnú pokutu vo výške 173,94 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom z 10.3.2011 bola pohľadávka voči žalovanej vo výške 1 739,45 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

Žalobca na výzvu súdu podaním doručeným súdu dňa 15.1.2013 svoj návrh vo veci doplnil o prehľad obrátov na úverovom účte s tým, že z neho je zrejmá platobná disciplína žalovanej. Uviedol, že uplatnená

suma pohľadávky vo výške 1 739,45 eur je rozdielom medzi celkovou výškou pohľadávky, vrátane pokút a poplatkov v sume 2 521,04 eur, po odpočítaní pokút a poplatkov vo výške 781,59 eur. Na výzvu súdu, aby sa vyjadril k prípadnej aplikácii ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 258/2001 Z.z. žalobca reagoval tvrdením, že dotknutá úverová zmluva nebola spotrebiteľskou zmluvou. Taktiež uviedol, že výška úroku má svoj základ v ročnej percentuálnej miere nákladov, pričom RPMN pre daný úver predstavovala 26,19%.

Súd rozsudkom z 15.1.2013 návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol, keď konštatoval, že s poukazom na absenciu rozhodujúcich skutkových tvrdení žalobcu nebolo možné prihliadnuť na žalovanou vznesenú námietku premlčania podľa § 100 ods. 1 OZ. Pre neúplnosť skutkových tvrdení žalobcu nie je zrejmé, z čoho pozostáva žalované peňažné plnenie, teda žalovaná istina vo výške 1 739,45 eur, a kedy sa táto, resp. jej jednotlivé časti, stali splatnými, teda od kedy začala plynúť premlčacia doba. Obdobne nie je zrejmé, kedy sa zmluvná pokuta vo výške 173,94 eur stala splatnou. Potom nie je možné určiť, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s ich úhradou, resp. kedy si postupca, resp. žalobca, pod hrozbou premlčania, mohol uplatniť právo na úhradu jednotlivých častí žalovanej sumy, a to aj vzhľadom na prehľadom obrátov naznačenú predčasnú splatnosť úveru. Z uvedeného dôvodu žalobca neunesol ani dôkazné bremeno, že žalobcovi vznikol od 21.10.2010 nárok na úrok z omeškania zo sumy 1 739,45 eur. Žalobca k nároku na žalované príslušenstvo neuviedol žiadne skutkové tvrdenia.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 6Co/65/2013-66 z 12.6.2013 odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa správne považoval danú zmluvu za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 OZ. V súvislosti so závermi súdu prvého stupňa odvolací súd poukázal na skutočnosť, že ak súd prvého stupňa mal Zmluvu o pôžičke uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou za platnú, bolo potrebné presne špecifikovať a ujasniť si predmet sporu a teda aká suma pôžičky bola poskytnutá, keď zo Zmluvy o pôžičke vyplýva, že si žalovaná požičala sumu 1.659,70 eura /50.000,- Sk/ a žalobcovi bola postúpená suma 1.739,45 eura. V nadväznosti na takto špecifikovaný predmet sporu aj s presným určením jeho splatnosti /resp. splatnosti jeho jednotlivých častí/ sa prvostupňový súd mal zaoberať aj námietkou premlčania vznesenou žalovanou. Odvolací súd taktiež konštatoval, že žalobca v konaní nepredložil písomný dôkaz o tom, že postupca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na neho, alebo že by on sám oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky. Preto je potrebné zaoberať sa otázkou, či bola daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní, resp. či došlo k platnému postúpeniu vymáhanej pohľadávky.

V súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že pôžička, ktorú si brala pre bývalého manžela, bola platená. Po rozvode manželstva úhrady splátok už nesledovala. Poprela, že by sa s ňou, pri uzatváraní zmluvy o pôžičke, niekto dohodol na povinnosti platiť zmluvnú pokutu. Uviedla, že netuší čo žalobca žaluje, keď žalobca v návrhu neuviedol, ktoré splátky boli uhradené a ktoré nie. Z uvedeného dôvodu sa nevedela vyjadriť, či dlh na splátkach pôžičky predstavuje sumu 1 739,45 eur. Žalovaná vzniesla aj námietku premlčania, pričom uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že ani od Quatra a ani od žalobcu neobdržala upomienku, bola v tom, že je všetko splatené. Ďalej uviedla, že jej nebolo oznámené ani nadobudnutie pohľadávky voči nej žalobcom. Na pojednávaní dňa 16.10.2013 žalovaná uviedla, že 6 krát uhradila sumu po 1.616,- Sk, ostatný raz 24.7.2007 a predtým 15.1.2007, 21.2.2007, 19.3.2007, 19.4.2007, 22.5.2007. Od ostatnej úhrady žiadne ďalšie úhrady nerealizovala. Opätovne vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu. Ďalej uviedla, že pokiaľ ju súd zaviazal na plnenie, z dôvodu, že má v svojej osobnej starostlivosti maloletého syna nar. XX.X.XXXX, a jej príjem je v priemere 680,- eur mesačne, žiada, aby jej súd umožnil platiť v splátkach, vo výške dohodnutej v predmetnej zmluve o pôžičke, teda v sume po 53,64 eur. Na bývanie má mesačne výdavok vo výške 220,- eur spolu so SIPO. Otec maloletého určenej výživné vo výške 100,- eur neplatí. Žije sama len s maloletým synom, keďže starší syn sa odsťahoval.

Podľa Quatro tlačiva spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. označeného ako Žiadosť a Zmluva o poskytnutie pôžičky č. 7157316573, ktorú dňa 27.10.2006 podpísala žalovaná ako klient a za Consumer Finance Holding, a.s. podpísali zamestnanci VÚB, a.s. na základe plnej moci, žalovanej mala byť poskytnutá pôžička 50 000,- Sk, ktorá po prepočítaní konverzným kurzom predstavuje sumu 1 659,70 eur. Uvedená pôžička bola splatná v 48 mesačných splátkach po 1.616,- Sk s tým, že prvá splátka je splatná mesiac nasledujúci po uzavretí zmluvy. Podľa zmluvy je RPMN 26,19 %. Podľa bodu 12.2 Podmienok k zmluve o pôžičke na rube uvedeného tlačiva, „Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatná.“ Podľa bodu 12.3 citovaných Podmienok, „v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05% za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.“

Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007 Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch (1) Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. (2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 53 ods.1 OZ v znení účinnom do 31.12.2007 (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 OZ v citovanom Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1, 2 OZ v citovanom znení (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší..

Podľa § 544 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom do 31.12.2007 (1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. (2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s poukazom na § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z., pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. mala v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah účastníkov konania posudzoval, aj s poukazom na § 879j OZ, ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. OZ ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. a § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb..

Žalobca v danom prípade preukázal zmluvou z 27.10.2006 poskytnutie úveru (pôžičky) vo výške 1 659,70 eur, ktorú sumu žalovaná ani nerozporovala. Žalobca ale nepreukázal poskytnutie úveru vo výške 2 467,47 eur, ako to tvrdil v žalobnom návrhu na čl. 1. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 10.3.2011 žalobca preukázal aj postúpenie pohľadávok, ktoré k 1.3.2011 evidovala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ voči svojim dlžníkom, a to v prospech žalobcu. Podľa výpisu zo zoznamu postúpených pohľadávok, postupca postúpil na žalobcu aj zostatok pohľadávky voči žalovanej vo výške 2 502,40 eur, z ktorej suma 1 739,45 eur predstavuje istinu a suma 762,95 eur predstavuje zostatok príslušenstva. Podľa bodu 2.3 zmluvy o postúpení pohľadávok sa pohľadávky postupujú spolu so všetkými právami a výhodami, ktoré sa k nim viažu alebo ktoré vznikajú vo vzťahu k pohľadávkam. Žalobca v konaní nevyprodukoval dôkaz o tom, že postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené, avšak žalobca k žalobnému návrhu pripojil fotokópiu zmluvy o postúpení pohľadávok z 10.3.2011, ktorú súd žalovanej doručil dňa 8.1.2013 ako prílohu návrhu vo veci, čo vyplýva aj z prednesu žalovanej na čl. 26. S poukazom na uvedené mal súd za to, že vo veci je daná aktívna legitímácia žalobcu, ktorý ako nový veriteľ zmluvou preukázal žalovanej postúpenie pohľadávky voči nej.

Žalobca na výzvu súdu, aby doplnil skutkové tvrdenia a podrobne špecifikoval žalovanú sumu, predložil prehľad obrátov na úverovom účte žalovanej bez doplnenia skutkových tvrdení. Z predloženého prehľadu je zrejmé, že bolo realizovaných 6 úhrad splátok po 53,64 eur. Ostatná splátka zo šiestich bola uhradená 24.7.2007. Podľa predloženého prehľadu obrátov sa zdá, že veriteľ žalovanej k 20.1.2008 predčasne zosplatnil poskytnutý úver, pričom dlh žalovanej voči jej veriteľovi k uvedenému dňu mal dosiahnuť výšku 1 405,12 eur a spolu s pokutami sumu 1 759,24 eur. Po 20.1.2008 totižto v uvedenom prehľade nie je uvedený žiadny predpis mesačnej splátky po 53,64 eur, napriek tomu, že pri 48 mesačnej splatnosti úveru splatnosť ostatnej splátky prebehla až 20.10.2010. Podľa uvedeného prehľadu však veriteľ žalovanej zaťažoval účet žalovanej aj po 20.1.2008 pokutami, až do úhrnnej výšky 781,59 eur k 25.3.2011. Žalobca predčasnú splatnosť úveru v konaní netvrdil a túto výslovne poprel vo svojom odvolaní z 14.2.2013, v ktorom uviedol, že splatnosť úveru nastala dňom splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky, teda dňa 20.10.2010.

Podľa nových tvrdení žalobcu v uvedenom odvolaní z 14.2.2013, žalovaná bola v zmysle zmluvných dojednaní povinná zaplatiť celkom sumu 2 574,72 eur, pričom z platieb žalovanej bola na úver započítaná suma 321,85 eur. Potom neuhradené splátky úveru by predstavovali sumu 2 252,87 eur (2 574,72 - 321,85), avšak žalobcovi bola postúpená dlžná istina úveru vo výške 1 739,45 eur s príslušenstvom, a tak si žalobca uplatnil nárok na sumu 1 739,45 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou. Žalobca poprel, že by v žalovanej sume boli zahrnuté nejaké poplatky, avšak v ďalšom odseku citovaného odvolania uvádza, že uplatnená pohľadávka titulom istiny vo výške 1 739,45 eur s príslušenstvom je vypočítaná ako rozdiel medzi celkovou výškou pohľadávky, vrátane pokút a poplatkov v sume 2 521,04 eur, po odpočítaní pokút a poplatkov vo výške 781,59 eur.

Nárok na zmluvnú pokutu v žalovanej výške 173,94 eur žalobca odôvodnil poukazom na bod 12.2 Podmienok k zmluve o pôžičke, podľa ktorého bol veriteľ žalovanej oprávnený požadovať od žalovanej ako klienta, v prípade omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky, zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky s tým, že v 30-ty deň po dobe splatnosti bol klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu. Žalobca neuviedol, z ktorých dlžných splátok je žalovaná povinná zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 173,94 eur, najmä keď tvrdil, že žalovanej už odpočítal z pohľadávky sumu bližšie nešpecifikovaných pokút a poplatkov vo výške 781,59 eur.

V danom prípade žalobca tvrdil, že žalovaná uhradila úhrnom sumu 321,84 eur, čo zodpovedá úhrade šiestich mesačných splátok po 53,64 eur žalovanou (6 x 53,64 = 321,84). Žalovaná v konaní nevyprodukovala žiadny dôkaz, že by po 24.7.2007, kedy šiesty raz uhradila mesačnú splátku, realizovala akékoľvek ďalšie úhrady svojmu veriteľovi. Do 24.7.2007 bolo splatných 9 mesačných splátok po 53,64 eur a po uvedenom dni, až do konečnej splatnosti úveru dňa 20.10.2010, bolo splatných ďalších 39 splátok po 53,64 eur. Žalovaná však v konaní vzniesla námietku premlčania. Žalobca svoj nárok uplatnil na súde žalobou doručenu súdu dňa 26.7.2012. Súd s poukazom na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu žalovanej prihliadol na žalovanou čiastočne dôvodne vznesenú námietku premlčania a s poukazom na § 101 OZ súd dospel k záveru, že splátky splatné pred 26.7.2009 sú premlčané. Po 26.7.2009 bolo splatných 15 splátok, a to splátky splatné 20.8.2009, 20.9.2009, 20.10.2009, 20.11.2009, 20.12.2009, 20.1.2010, 20.2.2010, 20.3.2010, 20.4.2010, 20.5.2010, 20.6.2010, 20.7.2010, 20.8.2010,

20.9.2010 a 20.10.2010. Potom nepremlčaný dlh žalovanej titulom neuhradených dlžných splátok po 53,64 eur mesačne predstavuje sumu 804,60 eur (15 x 53,64), pričom v uvedených dlžných splátkach je nepochybne zahrnutá splátka istiny úveru ako aj splátka úroku z úveru.

Oprávnenie žalobcu požadovať od spotrebiteľa - žalovanej, v prípade porušenia jeho povinností splácať poskytnutý úver riadne a včas, zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania o viac než 30 dní súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 31.12.2007 resp. s poukazom na § 879j OZ v znení účinnom od 1.1.2008 aj podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, keďže „dojednania“ o jednostrannej povinnosti žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu v pôvodnom veriteľom žalovanej vopred pripravenom formulári tlačiva Podmienok podľa názoru súdu, nespĺňa náležitosti písomnej dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute v zmysle § 544 ods. 2 OZ. V danom prípade vo vopred pripravenom texte pôvodného veriteľa žalovanej absentuje vôľa žalovanej dohodnúť sa na jej povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania s úhradou, teda urobiť takýto právny úkon (písomná dohoda zmluvných strán o zmluvnej pokute), bez ohľadu na to, že žalovaná ako klient mala podľa predtlaču zmluvy v časti Klient prehlásiť, že súhlasí so zmluvnou pokutou. Navyše, žalovaná poprela existenciu dohody o zmluvnej pokute.

Súdy sú s poukazom na § 52 a nasl. OZ zo zákona povinné podrobiť súdnej kontrole zmluvné podmienky s cieľom vylúčiť zo života bežných spotrebiteľov nepríjemné podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života, čo bolo nakoniec aj cieľom čl. 6 citovanej smernice 93/13/EHS „postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali“. Vysoký počet súdnych sporov žalobcu so spotrebiteľmi indikuje potrebu podrobnej súdnej kontroly zmluvných podmienok a postupu žalobcu, a to v súlade s čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov), čl. 38 Charty základných práv EÚ (Politiky štátov zabezpečia vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov) a neprehliadnuteľnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, najmä so zreteľom na povinnosť súdu ex offo zakročiť proti neprijateľným zmluvným podmienkam (C-240-244/98 Oceáno Grupo, C-473/00 Cofidis, C76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská a iné). Podľa ustálenej unijnej judikatúry, systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístupu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ zo dňa 27. 6. 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, ako aj z 26. 10. 2006 Mostaza Claro, C-168/05, tiež čl. 37 uznesenia Súdneho dvora vo veci C76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská).

Povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu podľa Podmienok pôvodného veriteľa žalovanej - Consumer Finance Holding, a.s. k zmluve uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť jej obsah, vzhľadom na formulárovú predtlač dodávateľa, je nepochybne zhoršením zmluvného postavenia spotrebiteľa ako dlžníka. Spotrebiteľ je nepochybne v danom prípade slabšou zmluvnou stranou, ktorý v snahe získať úver spravidla náležite nevyhodnotí rozsiahle zmluvné podmienky pripravené dodávateľom v časovom predstihu a navyše písané veľmi malým písmom. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorému v snahe získať úver nezostávalo nič iné, len predtlač zmluvy s Podmienkami na jej rube podpísať. Tento výklad obsahu spotrebiteľskej zmluvy je v súlade s § 54 ods. 2 OZ, keďže je priaznivejší pre spotrebiteľa, najmä, keď podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona si spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Táto zmluvná podmienka, obsiahnutá v typizovaných formulárových Všeobecných podmienkach, spôsobuje menej priaznivejšie postavenie žalovaného spotrebiteľa (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu 5 M Cdo 20/2009 z 25.1.2011). Zmluvná podmienka o nároku žalobcu na zmluvnú pokutu potom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto ju súd považuje za neprijateľnú podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 31.12.2007, resp. podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ v znení účinnom od 1.1.2008. Neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom do 31.12.2007, resp. s poukazom na § 879j OZ aj podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom od 1.1.2008, neplatná ako celok.

Z činnosti súdu je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej spotrebiteľskej zmluve pôvodného veriteľa žalovanej už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/259/2011

z 29.11.2011, resp. sp. zn. 13C/57/2013 z 26.4.2013), ktoré rozsudky sú prístupný aj verejnosti na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk>>.

S poukazom na § 53a ods. 1 OZ a citovaný právoplatný rozsudok je žalobca povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu považoval za dôvodný len do výšky 804,60 eur, ktorá suma pozostáva z nepremlčaných 15 dlžných mesačných splátok úveru, do konečnej splatnosti úveru dňa 20.10.2010.

Súd v súlade s § 153 ods. 3, 4 O.s.p. vo výroku rozsudku určil, ktoré zmluvné podmienky považuje z dôvodu neprijateľnosti za neplatné.

Žalobca sa domáhal aj zaplata 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 1 739,45 eur žalobcom tvrdeného dlhu žalovanej, a to od 21.10.2010, teda od prvého dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty konečnej splatnosti úveru. Žalovaná bola v danom prípade nepochybne v omeškaní s úhradou celej sumy dlžných splátok od 21.10.2010, keď do omeškania s úhradou jednotlivých splátok sa dostala prvým dňom nasledujúcim po uplynutí ich lehôt splatnosti, a tak žalobcovi, s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, avšak len z priznanej sumy vo výške 804,60 eur. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 21.10.2010 bola 1%. Súd návrh aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

V spore bol žalobca len čiastočne úspešný (42,05%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny a v časti úroku z omeškania je úspechom žalovanej (57,95), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu, preto súd o náhrade trov celého konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na § 224 ods. 3 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Lehotu na plnenie súd žalovanej určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p., pričom vzhľadom na výšku prísudku, príjem žalovanej, ako aj jej osobnú starostlivosť o maloleté dieťa a nevyhnutné výdavky, súd žalovanej povolil uhradiť prísudok v pravidelných mesačných splátkach vo výške určenej v súlade s mesačnými splátkami úveru, a to pod hrozbou straty výhody splátky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.